

Formanden:

De to medspørgere, som er noteret, er hr. Kamal Qureshi og hr. Ole Sohn. Hr. Kamal Qureshi for et spørgsmål.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne prøve at bringe nogle af de konkrete personer, som det egentlig handler om, ind i diskussionen. Det er nogle af de personer, der har været i kontakt med os og har fortalt deres livshistorie, f.eks. en familie med to voksne, Mette og Jakob, og to børn. De skal leve for godt 2.800 kr. om måneden, fordi der netop er det her løft over kontanthjælpen. Det projekt, som regeringen har sat i gang, der hedder »Flere i arbejde«, har halveret familiens indkomst. Begge forældre lider af depressioner, alligevel er de altså ramt af kontanthjælpsløftet, og der er ikke råd til antidepressiv medicin.

Kl. 16.35

Det er jo fint, at folk skal i arbejde, men når nu socialministeren netop siger, at det hele ikke handler om penge, hvorfor bliver regeringen og socialministeren så ved med at insistere på, at det at tage penge fra folk vil få folk i arbejde? Når det netop ikke handler om penge, men handler om så meget andet, hvorfor er det så, man skærer ned på det økonomiske grundlag for familien?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Løftet over kontanthjælpen er for at sikre, at det kan svare sig økonomisk at komme i beskæftigelse. Det, jeg så synes det handler om, er at gå ind og se, hvad det konkret er i en familie, der er forhindringen for, at den ene eller begge kommer i beskæftigelse, få afklaret, hvad det er for en støtte, hjælp, behandling, der er brug for, ligesom vi f.eks. har gjort det ved at lave behandlingsgarantier for misbrugere, ligesom vi har sat ind over for psykiske lidelser, se på, hvad der skal til for at hjælpe dem videre. Er der tale om en permanent situation, hvor de ikke har en arbejdssevne i behold, ja, så er førtidspension jo en mulighed.

Jeg synes, det afgørende er at gå ind og se på, hvad det konkret er, som er forhindringen for at hjælpe den enkelte familie videre. Det er jo bl.a. derfor, at jeg har sat ind med flere initiativer med vikarordning, mentorordning, gældslempeforslag, for det kan være eksempler på noget, der kan hjælpe en familie videre.

Kamal Qureshi (SF):

I den familie, der er tale om, lider Mette og Jakob begge af depressioner, men de har ikke engang råd til at købe den antidepressive medicin, der skal gøre, at de ikke er så syge af deres psykiske lidelse.

Deres ældste datter har hverken råd til at gå til sport, musik, sang eller noget som helst andet.

Når socialministeren bliver ved med at insistere på, at det ikke handler om penge alene, så kan jeg ikke forstå, hvorfor socialministerens nye mantra hele tiden er, at det skal kunne betale sig at arbejde.

De her mennesker vil jo gerne arbejde. Det, socialministeren bliver ved med at sige, er jo sådan set, at folk ikke vil arbejde, hvis ikke de bliver gjort fattige. Er det, hvad socialministeren grundlæggende mener? Ellers er der jo ikke nogen logik i at gøre folk fattige frem for at give dem flere kulturelle redskaber. Man kan jo sagtens uddanne folk og give dem kulturelle redskaber, selv om man ikke gør dem fattigere.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det er det ikke, og det bør efterhånden være klart fremgået, at det, det handler om, er, at der skal være en økonomisk gevinst ved at komme i beskæftigelse, og at der skal sættes mere målrettet ind over for de problemer, som den enkelte familie tumler med.

Jeg kan simpelt hen ikke begribe, at SF ikke bakker op om en sådan aktiv linje, hvor det handler om at gøre en indsats for familier, som kan bringe dem med ud på arbejdsmarkedet, frem for at overlade dem til passiv forsørgelse.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn som medspørger.

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke helt, at socialministeren er så irriteret over spørgsmålene. Nu er det jo sådan, at socialministeren ikke længere går ind for ulighed, men øget lighed, og så kommer vi fra SF's side og forsøger at hjælpe med nogle ideer og belyse, at der faktisk er sket stigende ulighed under den her regering. Så skulle ministeren jo tage det til sig og sige, at så må vi gøre noget ved det.

Virkeligheden er, at i 1990'erne skete der et markant fald i arbejdsløsheden, på trods af at det ifølge ministeren øjensynlig ikke kunne betale sig at tage arbejde. Erhvervsfrekvensen var